

F6F-5N Nightfighter

eduard

1/72 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 7079

Existuje jen málo letadel z druhé světové války, které měly tak jednostranné skóre v poměru sestřelů a ztrát, jako Hellcat. Jeho výkonnostní posun oproti předchůdci byl obrovský.

Hellcat byl dalším krokem v „kočičí“ linii letadel firmy Grumman. A od samého počátku byl výjimečnou konstrukcí. S pokračující válkou v Tichomoří bylo stále zřejmější, že Hellcatův předchůdce Wildcat, který nesl na svých bedrech většinu tíhy tichomořských leteckých bojů v roce 1942, zaostává v některých ohledech za svým hlavním protivníkem, kterým bylo A6M Zero. Japonský stíhač měl lepší manévrovací schopnosti a byl také o něco rychlejší. Wildcat byl na druhou stranu lepší ve střemhlavém letu a stabilnější v zatáčkách na vysoké rychlosti. Přesto bylo zřejmé, že je zapotřebí vyvinout nový stíhací letoun, který Zero překoná ve všech ohledech.

S ohledem na zkušenosti

Grumman začal pracovat na nástupci typu F4F Wildcat již v roce 1938 (tj. pouhé tři roky poté, co byl Wildcat dokončen), takže při návrhu nového prototypu s označením XF6F-1 nemusel začínat zcela od nuly. Leroy Grumman a jeho šéfkonstrukční Jake Swirebul a Bill Schwendler během vývoje úzce spolupracovali se zkušenými piloty Wildcatů a také s Úřadem pro letectví amerického námořnictva (BuAer), aby pochopili, co letectvo námořnictva a námořní pěchoty potřebuje. Podněty od zkušených pilotů zahrnovaly například vyšší polohu kokpitu a zvětšený sklon příďe pro lepší výhled z kabiny. Nakonec vznikl stroj, který s předchůdcem neměl nic společného. Křídlo bylo přesunuto ze středu trupu do jeho spodní části. Mechanismus sklápění křídla umožňoval jak hydraulicky, tak ručně sklápění s otáčením kolem diagonální osy, přičemž se vnější části křídla přiklápěly k trupu s náběžnými hranami směřujícími dolů. Místo ručně ovládaného hlavního podvozku s úzkým rozchodem, který byl ukotven v trupu Wildcatu, dostal nový stíhač robustní, hydraulicky ovládaný podvozek se širokým rozchodem. Podvozkové nohy se při zatahování do křídla otáčely o 90°.

Síla pekelné kočky

Pro nový palubní stíhací letoun byl původně určen 14válcový dvouřadý hvězdicový motor Wright R-2600 Twin Cyclone o výkonu 1300 kW, ale na přání BuAer použili u Grummanu pro druhý prototyp výkonnější 18válcový agregát Pratt & Whitney R-2800 Double Wasp o výkonu 1500 kW. Změna si vyžádala zesílení draku, ale vyplatila se, protože díky ní významně vzrostly výkony. První XF6F-3 s motorem Cyclone vzletl 26. června 1942, druhý, již s motorem Double Wasp, letěl poprvé 30. července 1942. O dva měsíce později už vzletl první sériový F6F-3 poháněný motorem R-2800-10 (3. října 1942) a operační připravenosti dosáhl Hellcat, jak byl nový letoun pojmenován, v únoru 1943 u jednotky VF-9, operující z paluby letadlové lodi U.S.S. Essex.

Názvem Hellcat navázali u Grummanu na tradici svých „kočičích stíhaček“ a tento název nejenže naznačoval, kam budou nepřítel v boji posílání, ale představoval také určitou slovní hříčku. Tento výraz totiž kdysi na divokém Západě označoval hospodské rváče, a právě o něco takového námořnictvu šlo. Potřebovali

drsného bojovníka s tvrdými pěsti, který by dokázal rány rozdávat a přitom i sem tam nějakou vydržet...

Hellcat byl výrazně větší a asi o 60 % těžší než Wildcat a byl rovněž vyzbrojen šesti kulomety M2 Browning ráže 12,7 mm v křídle, ovšem se zásobou 400 nábojů na zbraň. Měl i výkonnější motor, nesl více paliva a celkově byl robustnější konstrukce. Vážil dokonce více než dvojnásobek toho, co hlavní protivník, A6M Zero. Přesto se jednalo o stíhací letoun v každém slova smyslu, navržený podle požadavků pilotů.

Střílení krocenů

K prvnímu bojovému střetu Hellcatů s nepřítelem došlo 1. září 1943, kdy byl japonský H8K Emily poslán k zemi dvěma F6F-3. Převahu nad japonskými stíhačkami dobře demonstrovali piloti Hellcatů dne 16. února 1944, kdy v okolí Truku poslali k zemi přes sto japonských stíhaček a zničili jich více než 150 na zemi při ztrátě pouhých čtyř vlastních letadel. O pět dní později na Marianách zničili dalších 160 nepřátelských letadel ve vzduchu i na zemi.

Jednostranný charakter bojů se naplno projevil v bitvě o Filipínské moře, která vyvrcholila 19. června 1944 legendárním „velkým mariánským střílením krocenů“. Během této bitvy si piloti Hellcatů nárokovali na 350 zničených nepřátelských letadel. Další „hon na krocany“, jak se začalo souborům mezi Hellcaty a Zery říkat, se odehrál mezi 12. a 14. říjnem 1944 nad Formosou (dnešním Tchaj-wanem), kdy bylo zničeno zhruba 300 nepřátelských letounů při ztrátě pouhých 27 Hellcatů.

Přestože byl Hellcat postupně nahrazován typem F4U Corsair, řada letek si jej ponechala až do konce války. Pod označením F Mk.I a Mk.II sloužilo několik set Hellcatů u Royal Navy, zejména v Atlantiku a také na Dálném východě. Podle statistik bylo vyrobeno 12 275 Hellcatů všech verzí a při ztrátě 270 vlastních strojů si jejich piloti nárokovali 5156 sestřelů. To představuje více než polovinu vítězství letounů USN a USMC během války!

Tato stavebnice: F6F-5N Nightfighter

Verze F6F-5 doznala oproti F6F-3 několik vylepšení. Hlavní technickou změnou byl výkonnější motor R-2800-10W se systémem vstříkávání vody. Kryt motoru byl mírně tvarově upraven, zmizely vypouklé části kolem výfuků pod regulačními klápkami chlazení. Také čelní štítek překrytu kabiny se lišil. Zatímco u F6F3 jej tvořilo zaoblené plexisklo s vnitřně montovaným pancéřovým sklem, v případě F6F-5 již bylo pancéřové sklo integrováno do čelního štítku, který byl tedy v přední části plochý. Boční okna za odsuvným překrytem kabiny byla odstraněna. Došlo také k zesílení zadní část trupu a ocasních ploch.

Všechny letouny F6F-5 mohly nést v každém zbraňovém prostoru jeden 20mm kanón M2 spolu s párem kulometů Browning 12,7 mm. Tato konfigurace se ale používala pouze u nočních F6F-5N, z nichž některé používaly i výzbroj čtyř kanónů. Tyto noční verze byly vybaveny radarem AN/AP-6 v pouzdru na pravém křídle.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započatím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOU

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

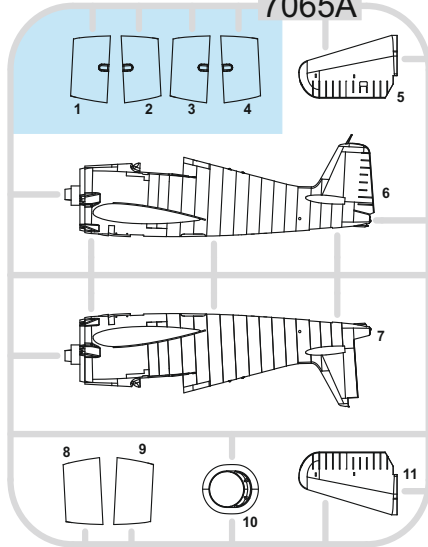
PIÈCES

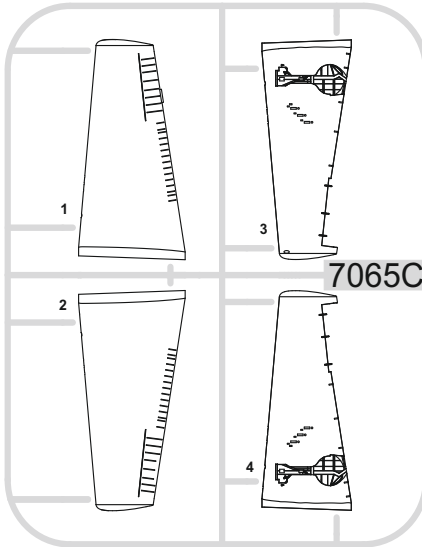
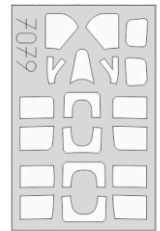
部品

PLASTIC PARTS

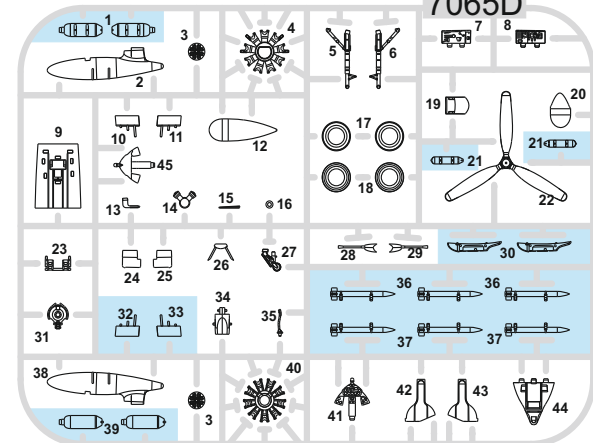
A>

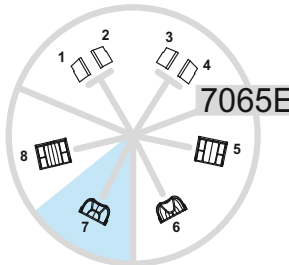
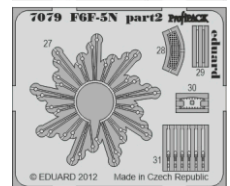
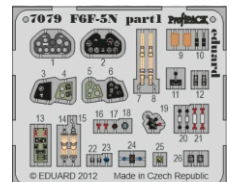
C>

eduard
MASK

D>

E>

PE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTS

Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Piecses a ne pas'utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. -

使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

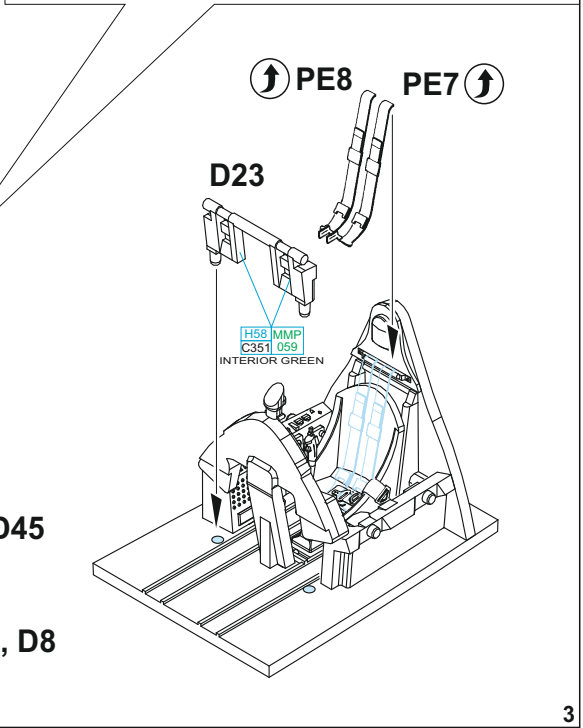
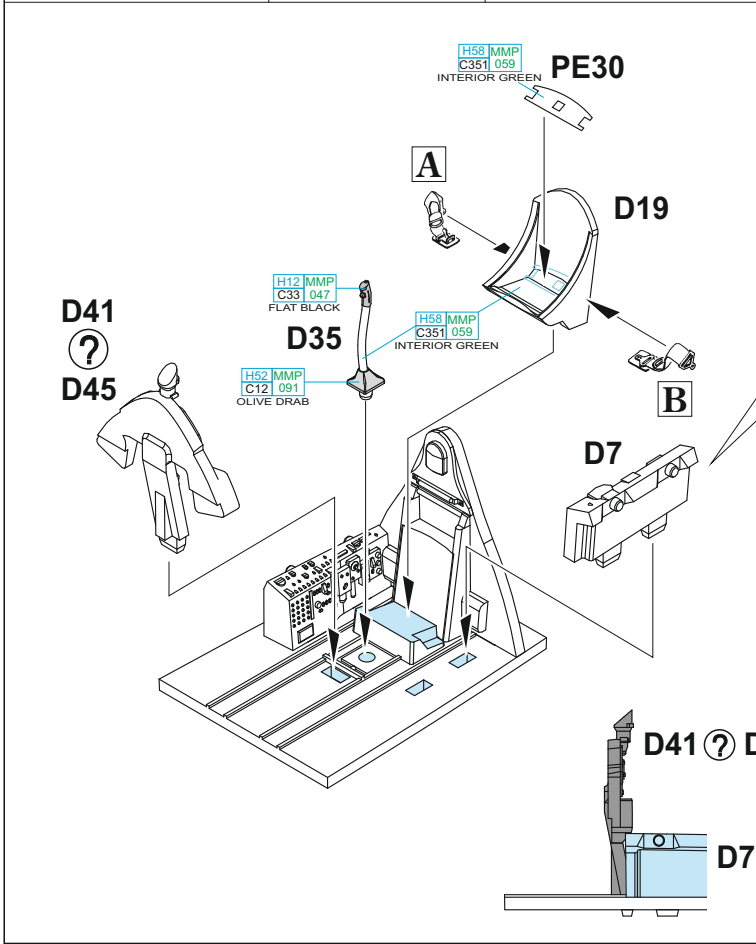
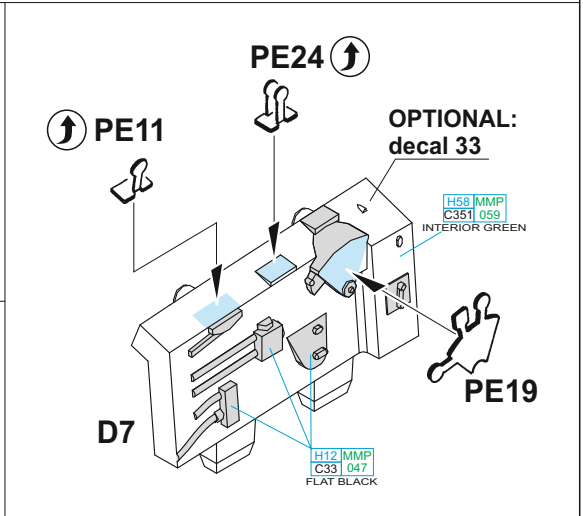
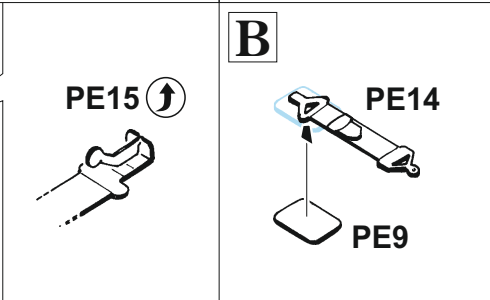
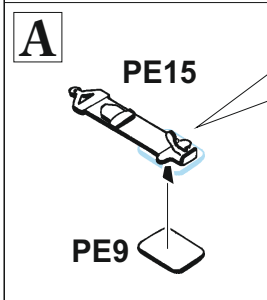
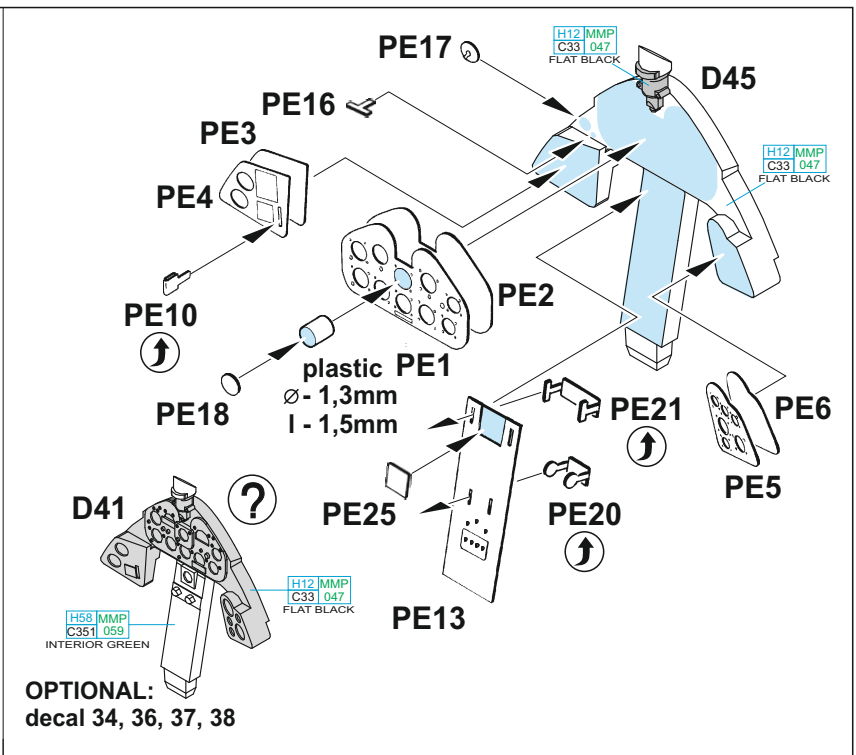
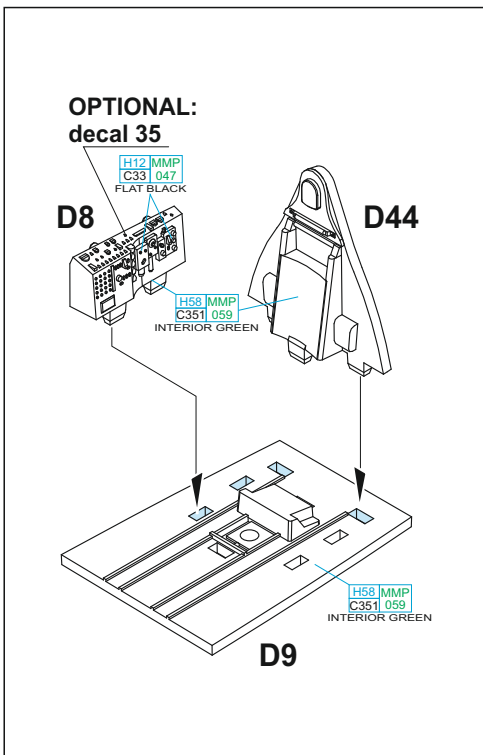
PEINTURE

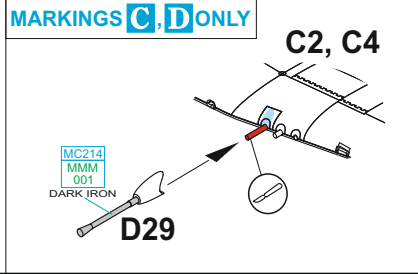
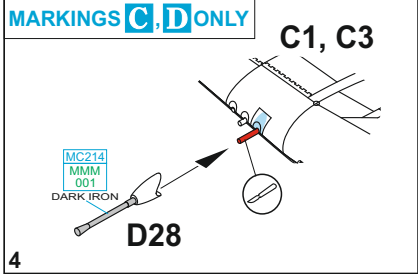
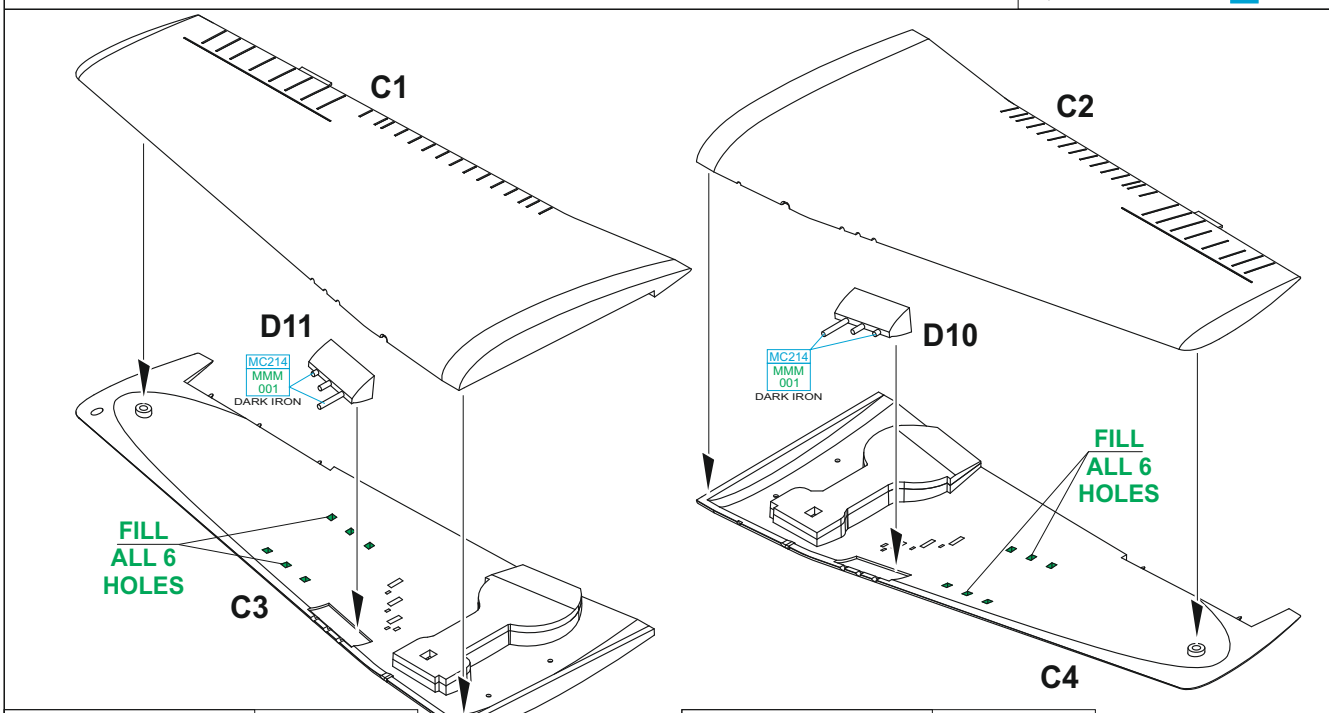
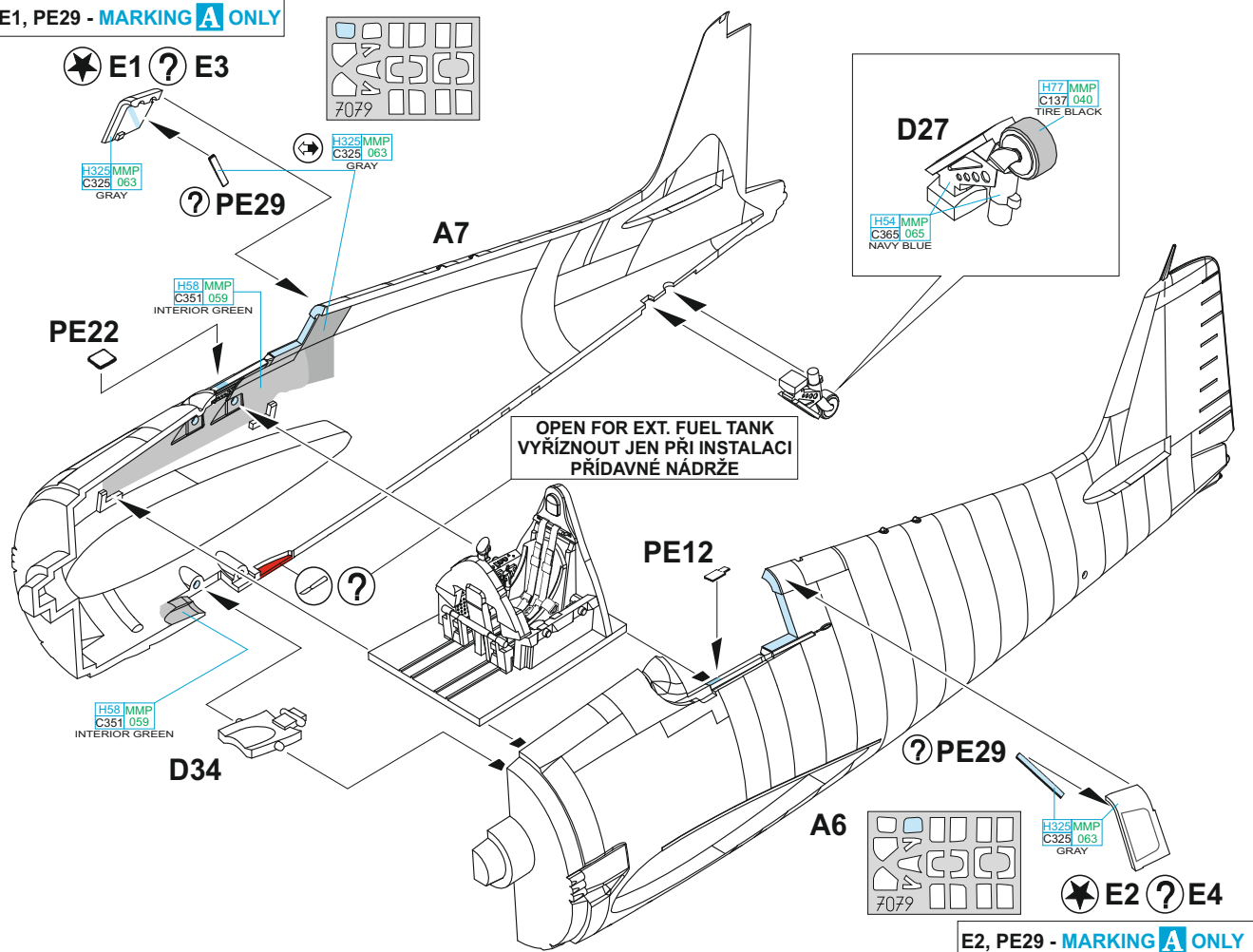
色

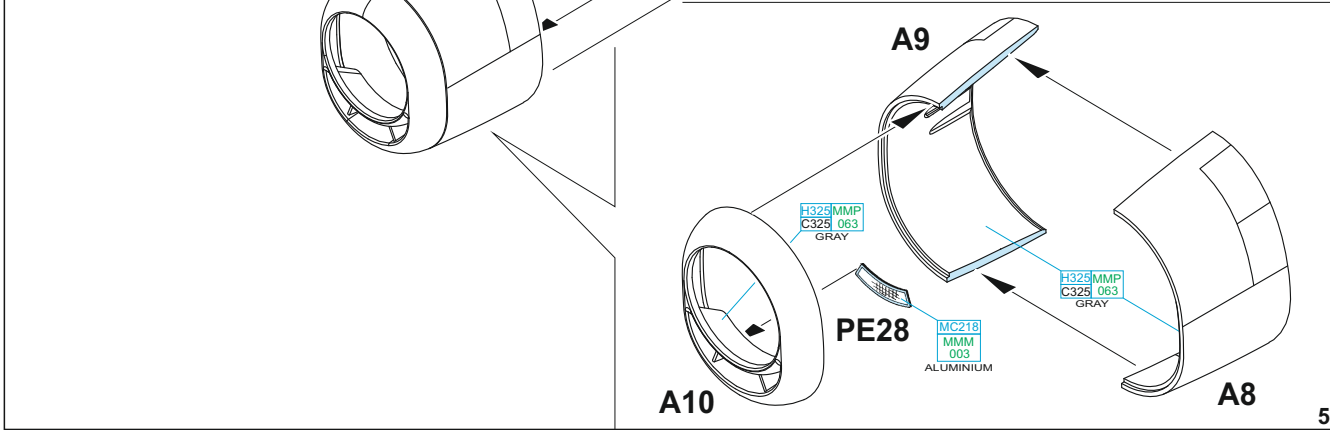
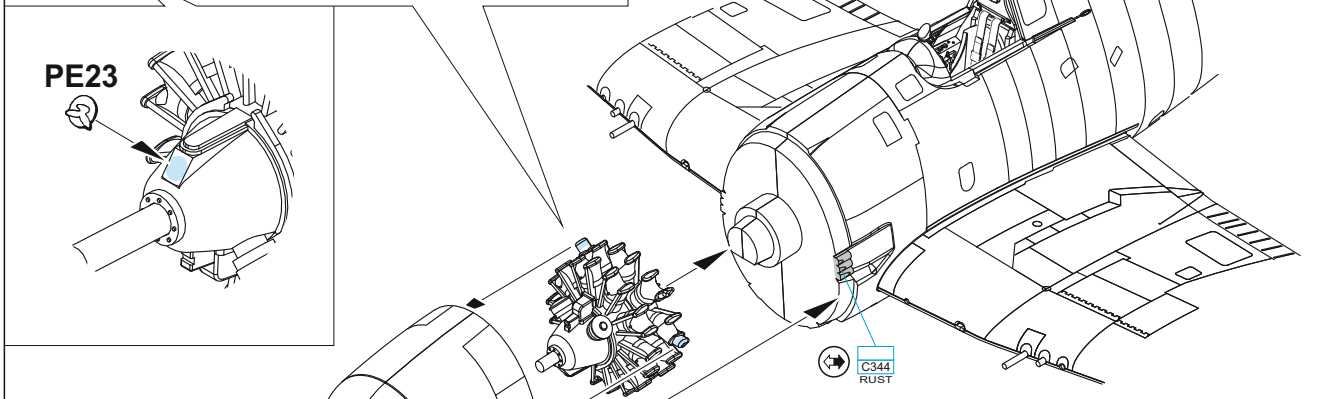
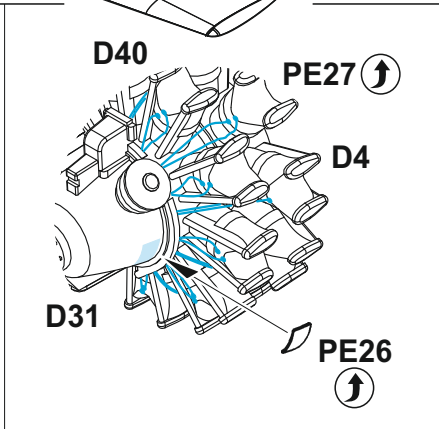
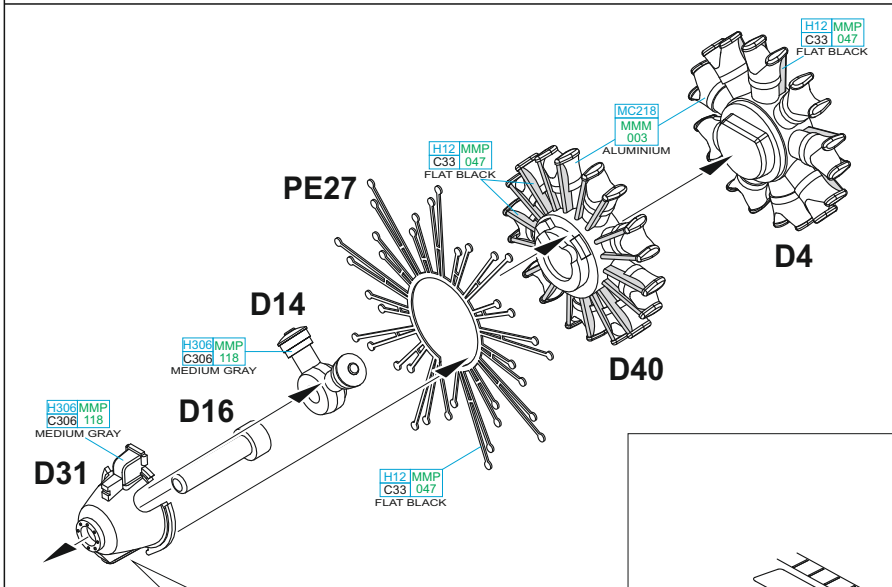
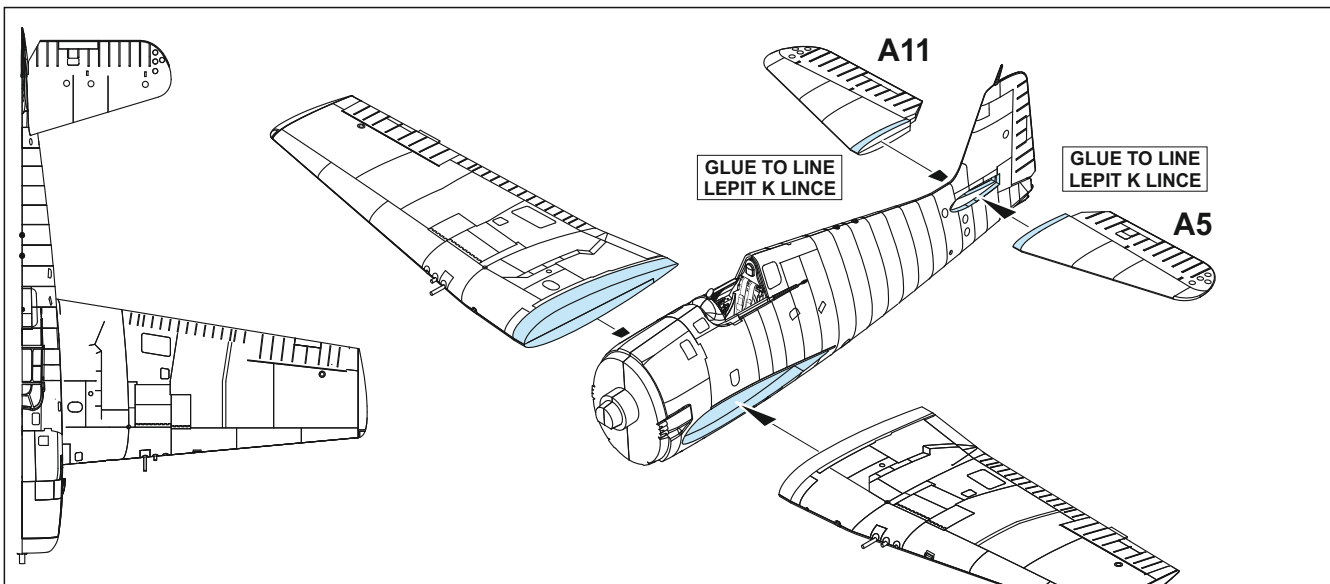
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H13	C3	MMP-003	FLAT RED
H52	C12	MMP-091	OLIVE DRAB
H54	C365	MMP-065	NAVY BLUE
H58	C351	MMP-059	INTERIOR GREEN
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H306	C306	MMP-118	MEDIUM GRAY

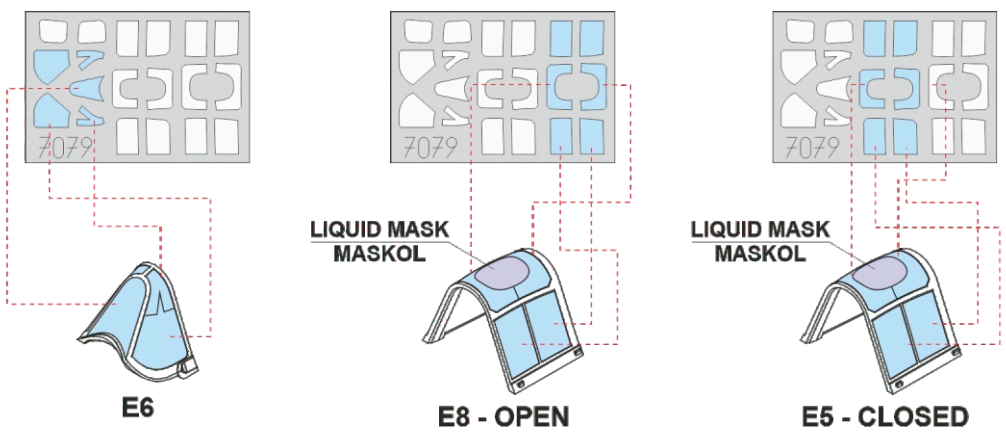
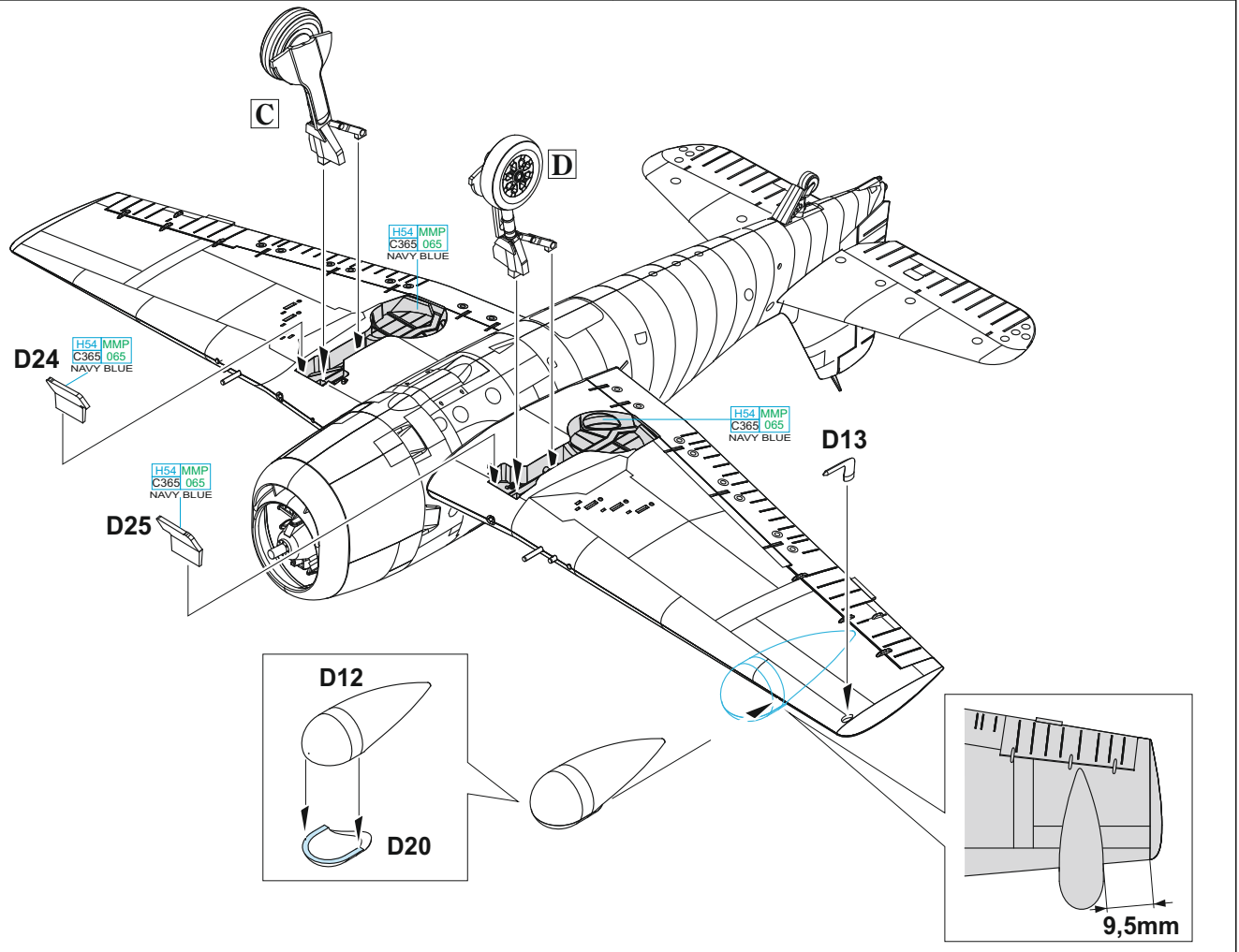
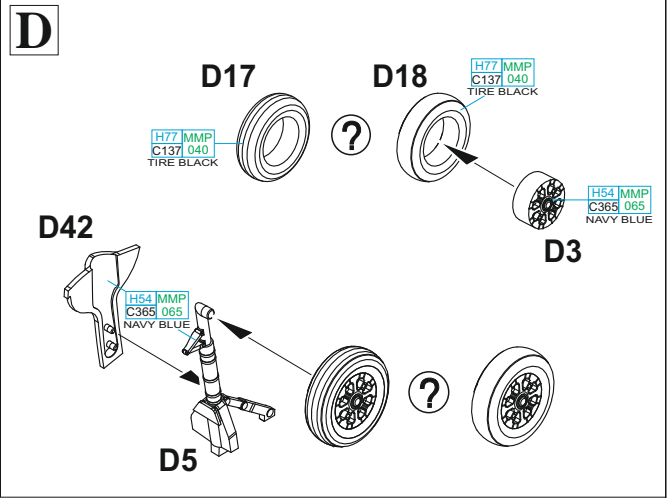
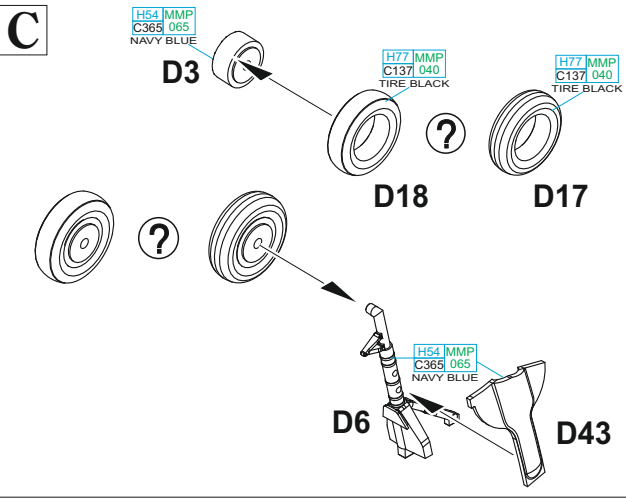
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H316	C316	MMP-104	WHITE
H325	C325	MMP-063	GRAY
H329	C329	MMP-041	YELLOW
	C344		RUST
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC214		MMM-001	DARK IRON
MC218		MMM-003	ALUMINIUM

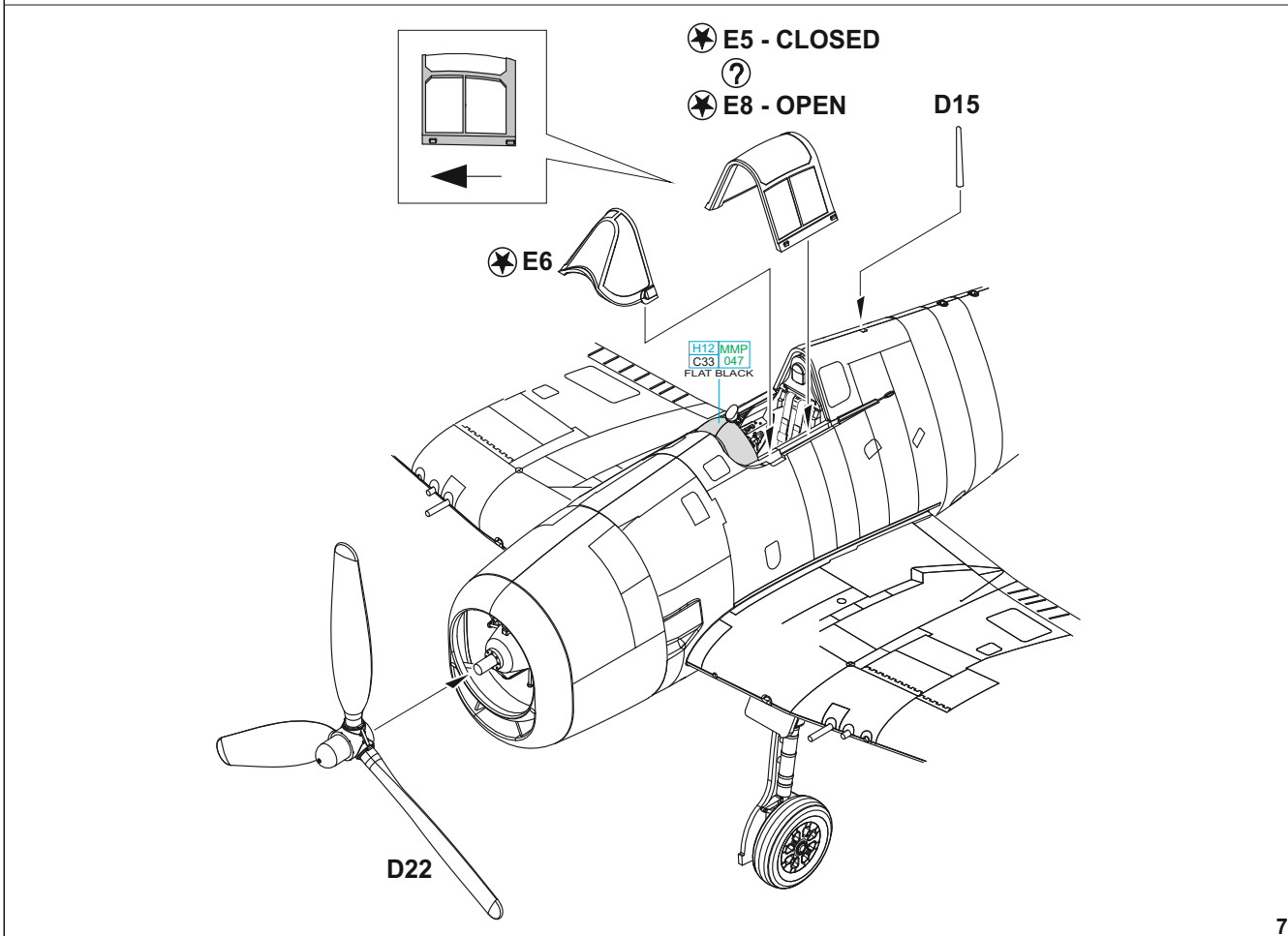
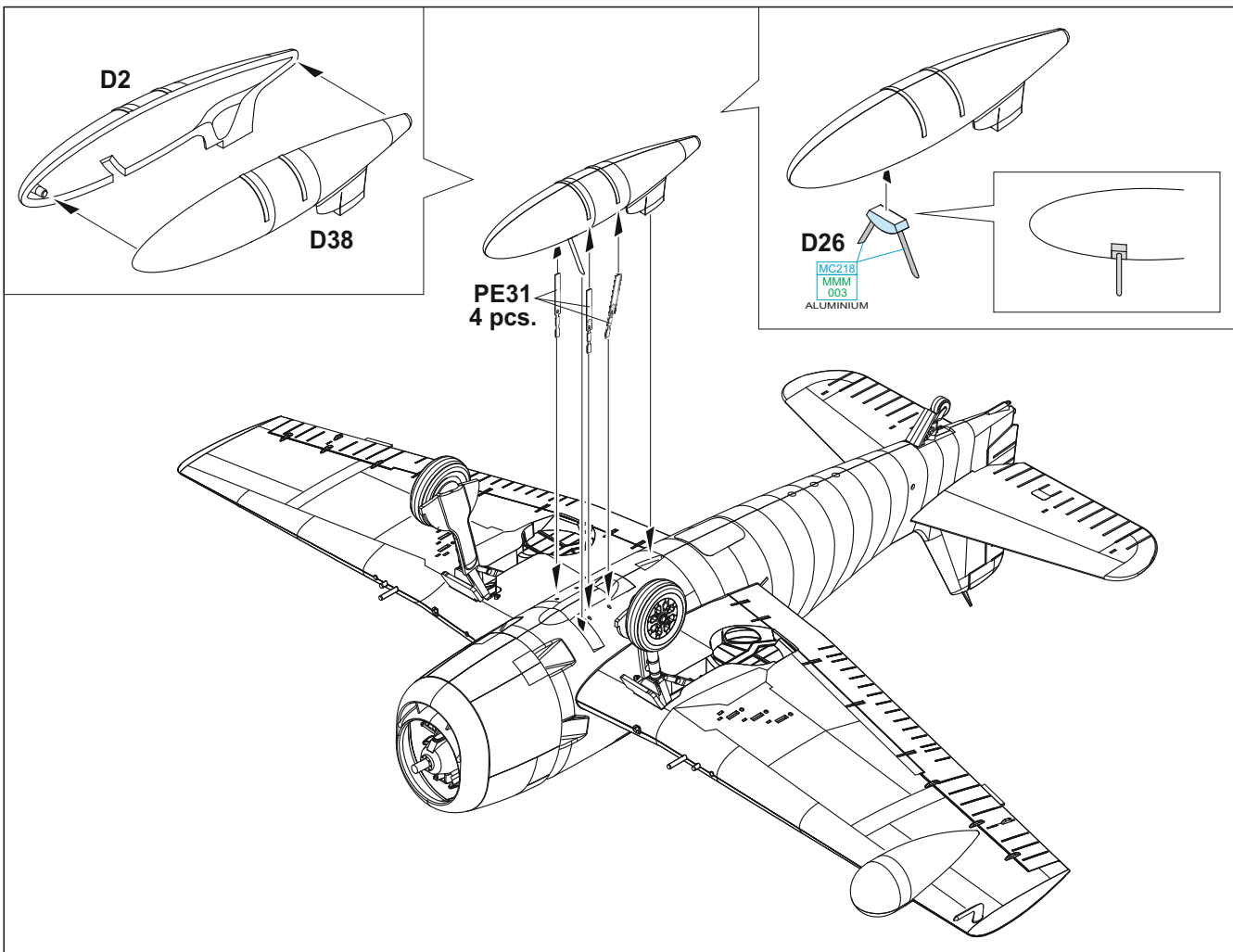

E1, PE29 - MARKING **A** ONLY

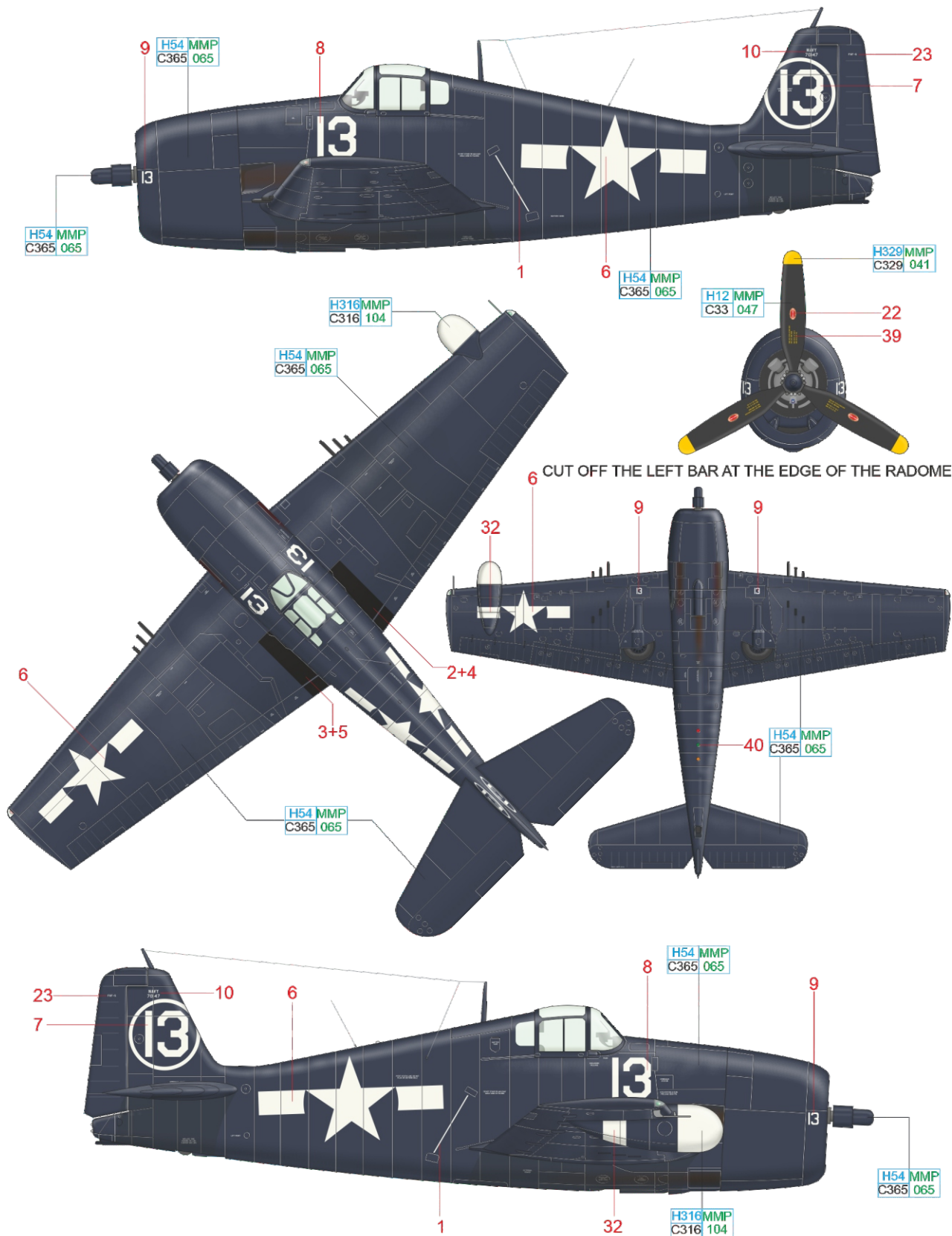

A F6F-5N, Lt. William E. Henry, VF(N)-41, USS Independence (CVL-22), září 1944

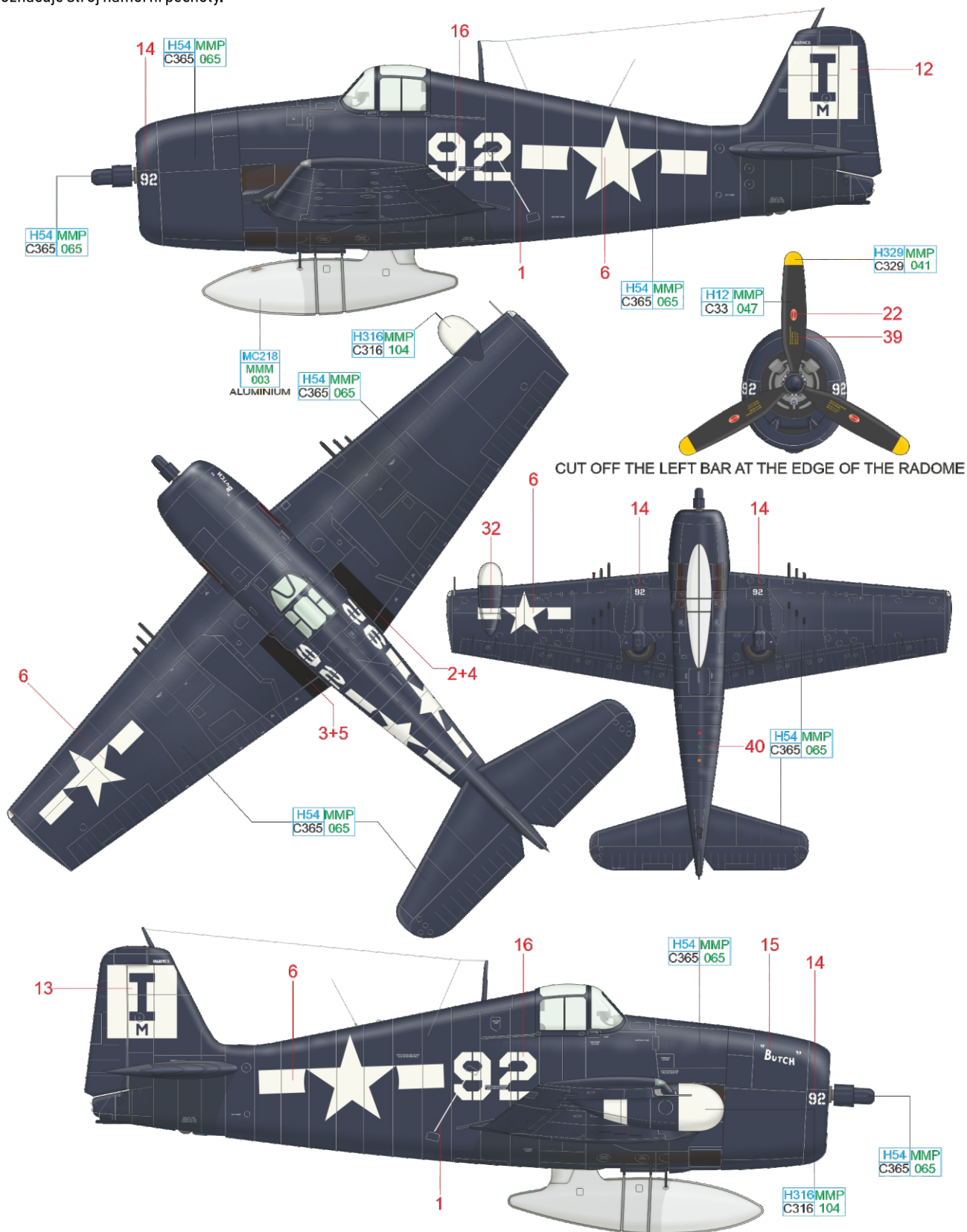
Na tomto stroji létal LT. William E. „Bill“ Henry, nejúspěšnější noční stíhací eso v řadách amerického námořnictva. V období od září 1944 do ledna 1945 si připsal 9,5 potvrzeného sestřelu. Byly mezi nimi i tři čtyřmotorové létající čluny „Emily“. Jeho Hellcat nesl tmavomodrý lesklý nástřík barvou Glossy Sea Blue, typický pro verzi F6F-5. Doplnují jej bílé výsostné znaky a kryt radaru.

WHITE	H316MMP C316 104	YELLOW	H329MMP C329 041	NAVY BLUE	H54 MMP C365 065	BLACK	H12 MMP C33 047
-------	---------------------	--------	---------------------	-----------	---------------------	-------	--------------------

B F6F-5N, VMF-511, USS Block Island (CVE-106), duben 1945

První letadlovou lodí, která měla na své palubě noční stíhací jednotku námořní pěchoty, se stala USS Block Island (CVE-106). Jednalo se o VMF-511, jejíž výzbroj tvořilo osm Corsairů, dva fotoprůzkumné Hellcaty a osm nočních stíhacích Hellcatů. Do bojů se zapojila 10. května 1945 u Okinawy, následně byla odeslána k podpoře vylodění v Balikipanu na Borneu. Zde také dosáhla svého jediného sestřelu, když 1st Lt. Bruce Reuter sestřelil 3. července plovákový E13A „Jake“. Jedním z osmi F6F-5N, které vzlétaly z paluby Block Islandu, byl stroj nesoucí jméno „Butch“. Bílý obdélník s písmenem „I“ byl symbolem strojů patřících na palubu Block Islandu. Menší písmeno „M“ pod ním označuje stroj námořní pěchoty.

- WHITE H316MMP C316 104
- YELLOW H329MMP C329 041
- NAVY BLUE H54 MMP C365 065
- BLACK H12 MMP C33 047
- ALUMINIUM MC218 MMM 003

C Hellcat NF Mk.II, No. 892 Naval Air Squadron, základna Drem, Velká Británie, květen–srpen 1945

No. 892 Naval Air Squadron byla opětovně zformována v dubnu 1945 jako noční stíhací útvar s výzbrojí 16 Hellcatů NF Mk.II. Po krátkém nasazení na palubě HMS Premier se přesunula na základnu Drem na území Velké Británie, kde se věnovala výcviku až do konce 2. světové války. Zobrazený Hellcat byl z výroby převzat americkým námořnictvem a opatřen BuNo. 79015. Po předání Royal Navy dostal označení KD 127. Britské kokardy byly nastříkány na původní americkou kamufláž. Varianta výzbroje v křídle není z fotografických podkladů zcela zřetelná, je ale pravděpodobné, že stroj nesl dvacetimilimetrové kanóny.

YELLOW	H329 MMP C329 041	NAVY BLUE	H54 MMP C365 065	BLACK	H12 MMP C33 047	RED	H13 MMP C3 003
---------------	----------------------	------------------	---------------------	--------------	--------------------	------------	-------------------

eduard

D F6F-5N, Maj. Bruce Porter, VMF(N)-542, letiště Yontan, Okinawa, květen 1945

Major Bruce Porter, eso s pěti sestřely na kontě, používal Hellcat BuNo. 78669 jako svůj osobní stroj. Zdědil jej po svém předchůdci na postu velitele VMF(N)-542 a hned v den svého nástupu do funkce, tedy 23. května 1945, nechal přestříkat velké červené srdce s bílým nápisem Millie Lou na přídi. Místo toho se na pravé straně motorového krytu objevila láhev bourbonu Schenley a také nápis Black Death. Porter dosáhl svých prvních sestřelů ještě jako pilot Corsairu v červnu a červenci 1943 u VMF-121, kdy si v bojích nad Šalamounovými ostrovy připsal tři vítězství. Zbýlých dvou sestřelů, které mu daly možnost zařadit se mezi stíhací esa, dosáhl u pobřeží Okinawy 15. června 1945 právě v kokpitu tohoto Hellcatu. Nárokoval sestřelení dvoumotorového stíhacího Kawasaki Ki-45 „Nick“ a bombardéru „Betty“, který nesl v podvěsu sebevražedný raketový letoun Ohka. Malé vlaječky, symbolizující sestřely, se nacházely pouze na levé straně trupu pod kabinou.

YELLOW H329MMP
C329 041
NAVY BLUE H54 MMP
C365 065
BLACK H12 MMP
C33 047
ALUMINIUM MC218
MMM 003

